

சுருதியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை

சு. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

REPUBLIQUE FRANCAISE

Liberté - Egalité - Fraternité

VITTAGAM

LE REDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI

TAMIL PANDIT

JAFFNA

CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOUAYER

MADAM NO. 4, Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாடுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. குறள்.

காரியாலயம்:—

அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து

வீதி நெ. 4, புதுவை.

VOL. I.

புதுவை, பவ-வாலை வைகாசி-மீ கஅஉ (31-5-34)

No. 27.

திருமந்தரம்

பார்ப்பா னகத்திலே பாற்பசு வைந்துண்டு
மேய்ப்பாரு மின்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினாற்
பார்ப்பான் பசுவைந்தும் பாலாச் சோரியுமே.

எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தேளிந்திருந் தோத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே.

போகின்ற போய்யும் புகுகின்ற போய்வித்துங்
கூகின்ற நாவலின் கூழை தருங்கனி
யாகின்ற பைங்கூழுவையுண்ணு மைவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றுரே.

சா மு நா டி ம் த மி மு ம்

யாழ்ப்பாணம் புன்னுலைக்கட்டுவன்

வித்துவான் ப்ரம்மபுரீ சி. கணேசையர்

அவர்கள் எழுதியது

(பதிப்புரிமை கட்டுரை ஆசிரியர்க்கே உரியது)

(23-ம் வாரத்தொடர்ச்சி).

வரத பண்டிதர்

இவர் காசியிலிருந்து வந்து யாழ்ப்பாண நாட்டிலே சுன்னாகம் என்னும் ஊரில் வசித்த வேதியர்குலத்துப்பிறந்தவர். ஏறக்குறைய இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் இருந்தவர். தமிழில் இலக்கிய இலக்கணங்களும் சோதிடமும் வைத்தியமும் கற்றுப் பாண்டித்தியமும் பெற்றவர். வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களும் நன்கு கற்றவர். அவற்றில் அநுபவமும் பெற்றவர். பாடுதலில் மிகு சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவர். வாழவுங் கெடவும் பாட வல்லவர். அதனால் இவரை வரகவி என்றுங் கூறுவர். இவரது தந்தையார் பெயர் அரங்கநாதையர் என்பது:—

செந்தமிழ் முனிவன் செப்பிய கதையும்
கந்தபுராணக் கதையினுள்ள துவும்
இலிங்க புராணத்திருந்த நற்கதையும்
உபதேச காண்டத்துரைத்த நற்கதையும்
தேர்ந்தெடுத்தொன்றாய்த் திரட்டியைங் கரற்கு
வாய்ந்த நல்விரத மான்மிய முரைத்தான்
கன்னியங் கழுமிக் கயலினங் குதிக்கும்
துன்னிய வனவயற் சுன்னைத்தோன்
அரங்கநாதனளித்தருள் புதல்வன்
திரம்பெறு முருகனைத் தினந்தொழும்
வரம் பெற வணங்கும் வரத பண்டிதனே.

என்னும் பிள்ளையார் கதைச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளானே அறியக் கிடக்கின்றது. இவரியற்றிய நூல்கள்:— சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிப் புராணம், கிள்ளைவிடு தூது, அமுதாசுரம், பிள்ளையார் கதை முதலியன. இவற்றுள்:—

சிவராத்திரி புராணம் சிவராத்திரி விரத மகிமை கூறுவது. ஏகாதசிப் புராணம் ஏகாதசி விரத மகிமை கூறுவது. கிள்ளைவிடு தூது காங்கேயன் றுறைக்குத் தென்பாகத்திலே கண்ணியவனோ என்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் குருநாதசுவாமி (கந்தசுவாமி) மேல் இயற்றியது. இதன்

கண் சிவபிரான் சுந்தரருக்காகப் பரவையார்பாற் றூது போன கதையும், அநுமான் இராமபிரானுக்காகச் சீதை பாற் றூது போன கதையும், கண்ணபிரான் பஞ்சவர்க்காகத் துரியோதனன்பாற் றூது போன கதையும், நளன் றூது முதலியவும், பீதாம்பரங் கிழித்துக் காலிற் சிலந்தியைச் சோழ ராஜனுக்குச் சடையப்பவள்ளல் காட்டிய கதை முதலியவும் மாவிட்டபுர முதலிய ஊர்களில் வசித்த வேளாளர்களின் மரபு முதலியவுங் கூறியுள்ளார். இந்நூல் இவர் வழித்தோன்றலும், இந்தியா தேசவாசருமாகிய பண்டிதர் இரத்தினேசுவர ஐயரவர்களால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவரது கவிச் சுவை யுணர்தற்காகச் சிவராத்திரி புராணத்துள் ஒரு செய்யுள் காட்டுதும்:—

காவரசு மலரயன்மால் கடவுளர்க்காச் சென்றமர்செய்காமனாமைம்
பூவரசு படவழித்துப் புனவேக்கை டத்தியதன் புனைந்துபோர்த்த
தேவரசு மனமகிழத் திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற் சிறக்கப்பாடும்
நாவரசு பதம்பரசு நமக்குயர் பொன்னுட்டரசு நல்கு மன்றே.

இவரது குலம் முதலியன; இவரியற்றிய அமுதாசுரம் என்னும் வைத்திய நூலில் உள்ள சிறப்பு பாயிரச் செய்யுளான நியப்படுகின்றன. அதனையுமிங்கே காட்டுதும். அது

ஐயமின் முன்னுற் றையிருவிருத்தம்
செய்ய செந்தமிழாற் றெரித்துரை செய்தனன்
கங்கைமரநதி சூழ் காசிமாநகரும்
பங்கமில் பங்கயப் பைந்துணர் மாலையும்
ஆதிநான் மறைசே ரந்தனராணையும்
கோதகலோதிமக் கொடியு மிங்குடையோன்
கன்னியங்கழுமிக் கயலினங் குதிக்கும்
துன்னிய வனவயற் சுன்னைநன்னுடன். என்பது.

சிறிறம்பலப் புலவர்

இவர் ஏறக்குறைய நூற்றெழுபது வருஷங்களுக்கு முன்னே மாதகல் என்னு முரிலே வேளாண் குலத்திற்

பிறந்தவர். வேதாரணியஞ் சென்று பஞ்சலக்கணக் கணபதி ஐயமென்னும் பெயருடைய சைவ குருவினிடம் இலக்கண இலக்கியங்கற்று மீளத் தம்மூரில் வந்திருந்தவர். இவரிடங் கற்றவர்கள் இருபாலைச்சேனாதிராய முதலியார், அராலி அருணாசலம் பிள்ளை முதலியோர் என்பர். இவர் கண்டி யரசன்மேல், கிள்ளைவிடு தூது என்று ஒரு பிரபந்தம் பாடி அதை அரங்கேற்றற்காகச் சென்ற பொழுது வழியில் அவ் வரசன் ஆங்கிலேயரால் அகப்படுத்தப்பட்டான் என்ற சொற் கேட்டு தம்மூர்க்குத் திரும்பினர் என்பர்.

மயில்வாகனப் புலவர்

இப்புலவர் ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்க ளுக்கு முன்னே யாழ்ப்பாணத்து மாதகல் என்னுமூரிலே பிறந்தவர். வேளாண் குலத்தவர். இவ்வூர்ப்பிறந்த சிற்றம் பலப் புலவரது சகோதரி புதல்வர். வையா என்னும் புல வரது மரபில் உதித்தவர் அது;

மெய்யார்த்த வாட்கைப் பரராச சேகரன் பேர்கிறுவி
மெய்யாக நல்ல கலைத்தமிழ் நூல்கள் விரித்தரைத்த
வையாவின் கோத்திரத்தான் மயில்வாகனன்மாதவங்கள்
பொய்யாத லாய்மைப் புலியூர் தாதி புகன்றனனே.

என்னுஞ் செய்யுளான்றியப்படும்.

இவர் இந்தியாவின்னும் யாழ்ப்பாணத்தில் வந் திருந்த கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலைக் புதிதாகக் கட்டுவித்த வைத்தியலிங்கச் செட்டியாரோடு ஒருங்கு கற்றவர். கூழங்கைத் தம்பிரான் மாணக்கர்களுக்கு ஒரு பாடத்தை ஒரு முறையன்றி இரண்டாமுறை சொல்லிக் கொடாறென்றும், வைத்திய லிங்கச் செட்டியார் ஒரு முறையிற் கிரகிக்கத் தக்கவரல்ல ரென்றும், இவர் ஒரே முறையிற் கிரகிக்கும் ஞாபக சக்தி உடையவரென்றும், அதனால் தம்பிரான் சொல்பவற்றை ஒரே முறையிற் கிரகித்து வைத்தியலிங்கச் செட்டியா ருக்கு மீளச் சொல்லிக் கொடுப்பாரென்றும் சரிதாசிரியர் கள் சிலர் கூறுவார்கள். இவரியற்றிய நூல்கள்; புலியூர் யமகமவந்தாதி, யாழ்ப்பாண வைபவம் முதலியன. புலியூர் யமகவந்தாதி உரையாசிரியர் எனச்சிறப்புப் பெயர்வாய்ந்த ம. க. வேற்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பட்ட உரை யுடையது. யாழ்ப்பாண வைபவமலை யாழ்ப்பாண நாட் டின் சில வைபவங்களைக் கூறும் ஒரு வசன நூல். இவரது செய்யுட்டிற் முணரும் பொருட்டு புலியூர்யமகவந்தாதி யுள் ஒரு செய்யுள் காட்டுதும்:—

பாயசங் கண்டு பரியாகி யாதபத்தர்க்கினிய
பாயசங் கண்டு நிகர்புலி யூர பகையை வெல்லு
பாயசங் கண்டு சுரத்தாற் கரிய பழவினைக்குப்
பாயசங் கண்டோட ராதனை யான்க பராபரமே.

பாய் அசம்—பாய்கின்ற ஆடு. பரி—வாகனம், பாயசம்—
பாற்சோறு. கண்டு—கற்கண்டு. வெல்உபாய—வெல்லும்

உபாயமுடையவரே. சங்கு அண்டு சுரத்தாற்கு—விட்டுணு வுக்கு. குப்பாயம்—சட்டை. சம்—பிறப்பு.

இன்னும் மேற்கூறிய நூல்களன்றி, ஞானாலங்கார நாடகம். காசியாத்திரை விளக்கம் என்னும் நூல்களும் இவரியற்றியன என்பர். அந்நூல்கள் இப்போது கிடைக் கப் பெற்றில. இவரோடு இருபாலைச்சேனாதிராய முதலியாரும் உடன் சுற்றவரென்பர். சிலர் அவர் தந்தை யாரென்பர்.

இணுவைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர்.

இவர் இணுவில் என்னு மூரிலே வேளாளர் மரபிலே ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன் பிறந்த வர். இவர் தந்தையார் பெயர் சிதம்பரநாதர். இளமை யிலேயே பாடுஞ் சாமார்த்தியம் வாய்ந்தவர். இவர் ஒல் லாந்த அரசினரிடம் சாதனம் எழுதும் உத்தியோகத்தி லிருந்தவரென்றும் அவ்வுத்தியோகத்தில் நேர்ந்த யாதோ ஒரு பிழை காரணமாக சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டன ரென்றும் அப்போது இவர் அச்சிறைச்சாலையில் கதவு திறக்க தன் வழிபடு தெய்வமாகிய இணுவைச் சிவகாமி சுந்தரியம்மை பேரில் ஒரு பதிகம் பாடினரென்றும் கூறு வர். அப்பதிசுத்தன் ஒரு செய்யுள் தருதும்.

பெற்றவனீ யானுனது பிள்ளையுல கோறிய
அற்றமிலாச் செல்வ மருளிவளர்த் தன்புதந்தாய்
இற்றைவரை யுந்தனியே யான்வருந்த வெங்கொளித்தாய்
சிற்றிடைமின்னன்னே சிவகாம சுந்தரியே.

இன்னும் இவர், காலிங்கராயன் என்னும் மந்திரியின் மகனா கிய கயிலாயநாதன் பேரில் பஞ்சவர்ணத்துது என்னும் ஒரு பிரபந்தம் பாடியுள்ளார். அவற்றுள்ளும் ஒரு செய் யுள் காட்டுதும்:—

விநாயகர் துதி

திங்கண்முக நங்கையுமை திருத்தாட்கன்பு சேர்ந்த நதிசுலக்
காலிங்கேந்திரன் சேயாந்
துங்கமிகு கயிலாய நாதன்கீர்த்தி துலங்கு செஞ்சொற்
பஞ்சவன்னத் துதுபாட
வெங்கய சேகரனை யொரு கோட்டாற் கீன்ற விண்ணவர்சே
கரனைமலை வேந்தன் மாதா
பங்கில் வைத்த சந்திரசே கரன்றானீன்ற பரராச சேகரனைப்
பணிசுவோமே.

இச் செய்யுளில் கயசேகரன் என்றது யானைத் தலையை யுடைய கயமுனை. பரராச சேகரன் என்றது பரராச சேகரப் பிள்ளையாரென்னும் பெயரைக் குறித்து நின்றது.

இவர் செய்யுள்களை நோக்கும் போது இவரொரு இலக் கணப் புலவரல்லரென்பது புலப்படுகின்றது.

(தொடரும்)

திருவருள் துணை

பேரந்த

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்

துய்மின் கருதரிய

ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்

வானவர் நண்ணரிய

ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்

பிரான்றன் அடியவர்க்கு

மூலபண் டாரம் வழங்குகின்

ருனவந்து முந்துமினே

(திருவாசகம்)

வித்தகம்

புதுவை,

பவ-ஸ்ரீ வைகாசி-18

இந்து மதம்

இந்து நதிக்கு இப்பால் உள்ள தேசமே இந்து தேசம் எனவும் ஆண்டு வழங்கும் சமயமே இந்து மதம் எனவும் கூறி அமைவார் பலர். இந்து மதம் வேறு சைவ சமயம் வேறு எனக் கருதுவாரும் உளர். ஆதலால் இந்து மதம் என்பதன் உண்மைப் பொருள் ஈண்டு ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து விளக்கமுற உரைக்கப்படும்.

இந்து மதம் என்றால் என்ன? எனின், அது தான் சகல சீவராசி

கட்கும் உரிய சத்திய நெறி என்று கூறப்படும். மதம் என்றால் என்ன? இதற்குப் பொருள் கண்டார் உண்டோ?

மதம் என்பது குடிவேறி யன்று எனவும், நற்காரியத்தைச் செய்ய எழும் ஊக்கம் எனவும், அதற்குச் சமமான பதம்வேறுபாடுகளில் இல்லை எனவும் ஆங்கில மேதாவி என விரித்துப்படும் மாக்ஸ் மூல்லர் (Max-Muller) கூறுவர்.

உலகத்துக்கு ஆதி எது? அந்தம் எது? மதமே ஆதியும் அந்தமும் ஆம் என்று கூறப்படும். மதம் மதன் என்பன ஒன்றே. இந்து என்றால் என்ன? இந்து என்பது சந்திரன்—கங்கை—சோமன்—மதி—விந்து எனப் பொருள் படும். இந்து மதம்—விந்து மதம்—விந்துவின் மதம் என்பன ஒன்றே. மதத்தல் என்றால் வீரியத்தால் சத்துவம் போலிவு பெற்று மிளிர்ந்தல் என்று கூறப்படும். வீரியம் வீரம் என்பன ஒன்றே. வீரம் என்றால் அசுத்த நிறை என்னும் தாமதம் மலிந்த அசுத்த பௌதிகத் தடிப்பினால் ஆய போலி வீரமன்று; தற்சுதந்தரம் என்னும் ராசதம் மலிந்து பேதிக்கும் தன்மையுடைய மைந்தினால் ஆய அசுத்த வீரமன்று. மற்றோ, நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவுங்கடக்களி நேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தினாலாய மதுரமான வீரம்—வாய்மையுறவ வீரம்—விமலமான வீரம்—சத்துவமான வீரம்—சத்துவமென்னும் சத்துடைய வீரம் என்க.

மெய்யடியார் எல்லாம் மதுரமான வீரர்களே; சத்துவ வீரர்களே; வாய்மையான இல்லற ஒழுக்கத்தால் காமத்தைக் கண்ட-காமத்தை வென்ற விமலவீரர்களே; சத்துவத்தில் ரஜோகுணத் தலைமை பூண்டொழுகும் வீரர்களே; மையல் என்னும் மயிலைத் தம் வசமாக்கிய தெய்விகவீரர்களே என்க. இவர்தாம் மதுரமான வீரர்—மதுரை வீரர். மதுரை வீரனுக்குச் சோடச

உபசாரமும் நடந்த பின்பு தான் சொக்கலிங்கனுக்குப் பூசை நடக்க வேண்டும் என்பது விதி. வீரன் இல்லுழி சொக்கன் இல்லை. இது மகத்தான இரகசிய தத்துவார்த்தம்; இது சமைந்தார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு விளங்காது; பயனளிக்காது.

வீரியத்தால்—வீரியம் எனும் விந்துவினால்—விந்து எனும் இந்துவினால் ஆயது மதம் என்க. இதுவே இந்து மதம் என்பது; சற்குருநாதன் அருள் வழி நின்று நிறை முறை திகழும் இல்லற ஒழுக்கத்தால் அசுத்த காம உலகமாகிய தூலகாம உலகைக் கடந்து காதற் காம உலகமாகிய—அன்பு உலகமாகிய பெண்ணுலக வாழ்வு பெற்று அஃதாவது முன்னிலையாகிய—தென்புலமாகிய இவ் அசுத்த காம உலகமே காதற் காம உலகமாக—சூக்குமமான அமல உணர்ச்சி உலகமாக மாற்றமடையப் பெற்று நித்தியத்துவம் பெறுதற்கு ஏற்ற மதம் என்பது. இவ் உண்மை சங்கப் பலகையை நிலைகுலைத்த இடைக்காடனார் அருளிய மூவடி முப்பது எனும் நூலின் முதல்சூத்தத்தால் நன்கு விளக்கப்பட்டமை கண்டு தெளிக. அது பின்வருமாறு:

மூவடி முப்பது

இன்பக் கூறு

காமம்

உலகம் வழங்கலி னுயர்ந்தோர்க்கும் நேர்த
[லின்
தென்புல மின்புறப் பின்முனை தோன்றலி
னன்பாக் கவனி வாழ்த்திமே லானுமே.
(சூத்தம், 1.)

இறையனார் அகப்பொருள் மணி வாசகக் கோவை முதலிய மறைகளாலும் இருக்கு வேதம் முதலியவற்றாலும் பிரதிபாதிக்கப்படும் மதம் இதுவே என்பது; சிவ சம்பந்தம் அடைவிக்கும் மதம்—சிவ என்னும் அமல அக்கினியை ஆக்கமுறச் செய்யும் மதம்—சைவமதம் என்பது. இத்

தகைய அரிய பெரிய இந்து மதத்தவ
ராகிய—வாய்மையான இந்துமதத்தவ
ராகிய — வித்தகராகிய — சதுரப்பா
மடைய இருடிகள், முனிவர்கள், சித்
தர்கள், மெய்யடியார்கள், ஆழ்வார்கள்
என்னும் தத்துவப்பெரியார் பல்லோர்
காலந்தோறும் தோன்றித் தம் தம்
திருவாக்காலும் அரும்பெரும்செயலா
லும் சத்திய நெறியாகிய இவ் இந்து
மதத்தை நிலைநாட்டிய புண்ணிய பூமி
யாகிய பரத கண்டம் என்னும் தமிழ்
நாடும் இந்து தேசம் என (இந்தியா)
வழங்கப்படுவதாயிற்று என்க. அன்
னார் நிலை நாட்டிய சத்திய நெறியே—
சைவ சமயமே இந்து மதம் என்க.
இத்தகைய புண்ணிய பூமியில் வாழும்
பேறு பெற்ற மாந்தரும் இந்து மதத்
தினர் எனவும் இந்துக்கள் எனவும்
உபசரிக்கப்பட்டனர் என்க. இத்
தகைய தேசத்துக்கு எல்லை எனக்
கருதப்பட்ட நதியும் இந்து நதி என
உபசரிக்கப்பட்டது எனவே கொள்
ளற் பாற்று.

சீவர்கள் பாசபந்தம் நீங்கி நித்தி
யத்துவம் என்னும் அமிர்த்தத்துவம்
(Immortality) அடை தற் குரிய
பெட்டை தன்னகத்தே கொண்டிருக்
கும் மதம்—நிலை பேறு வழங்கும்
மதம் — மன்னும்படியான மதம்—
மறைந்திருக்கும் மதம்—மறையாய்,
மறைவாய் இருக்கும் மதம்—மன்
மதம் இந்து மதமே என அறிதல்
வேண்டும். பலகோடி சென்ம நற்றவப்
பயனால் வாய்மையான குரு நெறி
கடைப்பிடித்து முன்னிலைகளை நிறை
கண்டு கொண்டு உய்வதால் இந்து மத
மாகிய இந்த மன்மதம்—மறைந்திருக்
கும் மதம் தன்வசப்பட வேண்டும் ;
பட்டால் உலகமும் பட்டது—தன்
வசப்பட்டது என்க. காம வெகுளி
மயக்கங்களை வெல்லுதல்—
விதியை வெல்லுதல்—மாயையை
வெல்லுதல்—அடிப்படுத்துதல் என்
பது இதுவே. காமம் ஆட்சி பெற்ற
இடம் இதுவே. காமம் எனும் ஆசைப்
பேறு ஆட்சி பெற்ற இடம் இதுவே.
காமம் எனும் இச்சை ஆட்சி பெற்றால்

நிறை பெற்றால் சகல போகமும்
உண்டு; பின் வரும் பிரமாணம் இவ்
உண்மையை நன்கு புலப்படுத்தும்:

மூவடி முப்பது

பொருட் கூறு

ஆசை

சீர்த்தித் துணையே திளைப்பூற்றுக் கோலே
பெருக்கச் செவிலியே யென்றவி னிம்

[மேயே

யாசைப் பேற்றினை யடிப்படை யாக்கு

[மால்

(சூத்தம் 10.)

இவ் விடந்தான் கஞ்சி — காஞ்சி
எனப்படும் கஞ்சி என்க. கஞ்சியிற்
முன் காமாட்சி பீடம் என்பது “கஞ்
சியில் வதிவோர் எல்லாம் காலாட்டி
உண்பார் தாமே” என்பது சித்தர்
திருவாக்கு. ஈண்டு வதிவோர் ஆற்றல்
நம்மனோரால் அளவிடற்கு அரியது.
இவரே குபேரர்; இந்திரர்; ஆக்கவும்
அழிக்கவும் வல்ல சித்து மூர்த்திகள்.
கஞ்சியில் விம்மிதங்கள்—புதுமைகள்
அளப்பில எனக் கூறும் புராணக் கற்
பனையின் உண்மையும் இதுவே. அண்
டத்தில் உள்ள கஞ்சி என்பது இந்
குறித் தலம். கஞ்சியை அடையப்
பெற்றோர் “காலாட்டி” உண்ணும்
அழியாப் பெருஞ் செல்வர் என்ப
தற்கு ஒப்பேவ, இடைக்காடனார்
பின்வருமாறு அருளிச் செய்தனர்;
இவ் வுண்மைகளை அறியாது சோம்
பேறிகளாய் வதிந்து “கடவுள் துணை”
“எம் தலைவிதி இது” “ஈசன்செயல்”
என்று வாளா கூப்பாடு போட்டுக்
கொண்டு எல்லாம் வல்ல இறைவனை
யும் எத்தினிடலாம் என்ற எளிய
வஞ்ச மனத்தராய்—குறுகிய எண்ண
முடையராய் அறியாமையே அணிகல
னாக அமையப் பெற்ற முட்டை மதி
யினராய் ஆகாமியங்களை அளவின்றி
ஈட்டி அழிந்து படும் மாக்களாகிய
எம்போலியர்கட்குப் புத்தி புகட்டு
வான் வேண்டி பின்வரும் அரிய
பெரிய சூத்தத்தை அருளிச் செய்
தனர் என்க:

மூவடி முப்பது

ஒழி 4

தற்றுணை யாக்கம்

தாமே தமக்கிக லுறவெனத் தேர்ந்து
மேன்மேற் கிளர்வொடு செந்நெறி

[படர்மின்

என்னே அறிவன் துணை! கா லாடினே

[சூத்தம். 1.)

“காலாட்டல்” என்பது சித்தர்க
ளாகியமெய்யடியார் பரிபாஷை இதன்
உண்மைப் பொருள் அமயம்
நேரும்போது விளக்கிக் கூறப்படும்.
காலாட்ட அறிந்தவன் “கடவுளே!
கடவுளே!” என்று வாளா கூப்பாடு
போடமாட்டான். காமத்தை வென்
றவன்—இந்து மதத்தவன் இவனே
யாதலால், இத்தகைய மெய்யடியான்
தன் இச்சைகளை யெல்லாம் பூர்த்தி
செய்து படியேற்றம் பெறுவான்—
வாய்மையான துறவு பூண்டு நித்தியத்
துவம் அடைவான் என்பது. இவ்
வுண்மைகளை அறியாது—இந்து மதம்
இன்னது என உணராது “கடவுளே
துணை! கடவுளே துணை!” என்று
வாளா பிதற்றிக் கொண்டு பூசல்கள்
எனும் வேடங்கள் தாங்கிப் படிற்
றொழுக்கம் பூண்டு நடித்துச் சாத
லடைவதே . உலகியல் ஆகின்றது.
காமம் ஆட்சி பெற்றால் சகலசித்தியும்
உண்டு; முத்தியும் உண்டு. காமகோடி
பீடம் என்பதும் இதுவே. மதன
சித்தியில்லார்க்கு எவ்வகை சித்தியும்
இல்லை; முத்தியும் இல்லை. மணி
வாசகன் மதன சித்தி பெற்றவன்;
மையல் என்னும் கடலைக் கடந்தவன்;
மையல் என்னும் மயிலைத் தன்வசமாக்
கியவன்; வாகனமாகக் கொண்டவன்;
முருகன் ஆனவன்; மன்மதமாகிய
இந்து மதத்தைக் கண்டவன்; இந்து
மதத்தவன்; மன்மதன்; ஆதலால்
கோவை பாடினான். மணிவாசகக்
கோவையே இந்து மத உண்மையை
நன்கு புலப்படுத்துவது. மெய்யடியார்
எல்லாம் இப்பெற்றி வாய்ந்தவரே—
இந்து மதத்தவரே என்பதில் எட்

னையும் ஐயமில்லை. இந்து மதத் தவறே அமல முதற்படி கண்டவர்; முத்தி வாயிலில் நிற்பவர் என்க. இருக்கு வேதம் இந்துமத உண்மையையே பல்லாற்றானும் வற்புறுத்துகின்றது.

இருக்கு

2-வது அஷ்டகம்

வருக்கம் 10.

மண்டலம் 1-அதுவாகம் 18-

சூக்தம் 16-இருக்குக்கள் 7.

அகப்புறத்தவாங்கலவிகட்

கணேத்தவன் சுரத

மிசப் பெருக்குவான் கசீகைகி

னிரத்தரன் கிரீடித்

துகப்புறச் சதப்புனர்ச்சிக

ளளித்தன லெனக்குத்

தகப்புரிபவன் மதசலந்தவ

வொழுக்கிவளே.

6.

அருகிலுற்றென திராசியமறிகுவாய்
தைவந் (து)

அருகிற்றேன் றிமெற்பகேசத்த

தென்றுளத்தின்

மறுகிடல்; முழுவளர்ச்சி சாரவய

வத்தினன் யான்

பெருகு ரோமசை பேசுகார்தா

ரத்துமறியின்.

7.

(பொருள் வெளிப்படல்)

அழிவில்லாத சத்தியத்தைத் தம் மகத்து அடக்கி எழுந்த இவ் இருக்குக்களை, தற்காலத்தவர் பலர், இழிவுடையனவாகக் கருதி, வேதங்கள் அனைத்தும் ஆரியர் என்னும் ஒருவகைச் சாதியார் கைக்கொண்டு ஒழுக்கிய பழக்க வழக்கங்களையே அஃதாவது படிற்றோழக்கங்களையே கூறுகின்றன எனவும், இவை யெல்லாம் தாங்கள் கைக்கொள்ளும் சில நூல்களுக்கு இணையில்லாதன எனவும் கூறுகின்றனர்! ஈதென்ன விற்கை! ஈதென்ன பாவம்! ஈதென்ன விபரீதம்! அகப் பொருள் உரைக்கும் தெய்வீக நூலும் மனைவி என்று முன்னிலையான பெண் ஒருத்தியை வைத்துக்கொண்டு அவளைக் கூடி அதுபவித்து அதனால்

மகப் பேறுடையவன் தான் வீடு பேற்றிரு அருகன் எனக் கூறுகின்றது என்று கருதுகின்றனர் போலும்! பாவம்! பாவம்! பிரான்சு (French) பாஷையில் ஒரு பழமொழி உண்டு அஃதாவது: "La vérité toute nue déplaît à tous" = "நிர்வாணமாய் இருக்கும் உண்மை (ஸ்வயம்பு) அகில சீவர்களுக்கும் வெறுப்பைத் தரும்" என்பது. பரிசுத்தமான உண்மை உலகிற்கு விரோதம் என்பது போல, மெய்யடியா ரெல்லாம் தாம் அடைந்ததத்துவங்களைக் கருணைமேலீட்டினால் வெளிப்படையாகக் கூறியமை அகில மாந்தர்க்கு படிற்றோழக்கம் எனத் தோன்றுகிறது! இதற்கு யார் தாம் என்ன செய்ய முடியும்? உரைக்கிலும் உணரார்; நம்பார்; உரைப்பவரை அணுகார்; அண்டார்; விட்டு அகலுவர்; எள்ளி நகையாடுவர் எனினும் ஆம். இதுவும் உலகியலே எனப் பின் வரும் பிரமாணம் தெளிவுறுத்துகின்றது:

மூவடி முப்பது

இன்பக் கூறு

பொய்யுரை

அண்டா ருலகோர் கண்டதே கூறலி
னெண்டோடி முயக்கப் புணையெனச்
(செழித்துய

நில்லற வாழ்விற்கேற்புரை யிதுவால்

(சூக்தம். 4)

பக்குவம் இன்றி பூக்குமோ? பூத்தா
லன்றி மணக்காது.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் இந்து மதம் என்பது சகல சீவராசிகட்கும் உரிய சத்திய நெறியே என்பது வெள்ளிடை மலையாம்-பண்டைத் தமிழ் நெறியாகிய இயற்கை நெறி இதுவே என்பது அகப்பொருள் என்னும் வேத நூல்களால் நன்கு வற்புறுத்தப்பட்டது. விரிப்பிற் பெருகும். ஆமயம் நேரும் போது விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்து மதம் என்னும் இம் மதம் தன்வசப்படுத்தற்கு உரிய நெறிதான் என்னை? பின்வரும் திருமூலர் அமுதவாக்கியங்களால் இவ்வுண்மையைக் கண்டு தெளிக:—

திருமந்திரம்

ஒருவ னொருத்தி வினையாட லுற்ற
ரிருவர் வினையாட்டு மெல்லாம் வினக்கும்
பருவங்க டோறும் பயன்பல வான
திருவொன்றிற்செய்கை செகமுற்றுமாமே.

அளியார் முக்கோணம் வயிந்தவர் தன்னி
லளியார் திரிபுரை யாமல டானே
யளியார் சதாசிவ மாகிய மைவா
ளளியார் கருமங்க ளைந்துசெய் வாளே.

வாரணி கொங்கை மனோன்மணி மங்கலி
காரண காரிய மாகக் கலந்தவன்
வாரணி யாரணி யானவம் மோகினி
பூணி போதாதி போதமு மாமே.

செந்தா மரைவண்ணன் நீவண்ண

[னெம்மிநற

மஞ்சார் முகில்வண்ணன் மாயஞ்செய்

[பாசத்துக்

கொந்தார் குழலியர் கூடிய கூட்டத்து
மைந்தார் பிறவி யமைத்து நின்றானே.

[ஐ. 2-ம் தந். 9-வது சர்வசிருஷ்டி

16, 21, 22, 25]

இதனால் பெறப்படுவது யாதெனின், காரண காரியமெனத்திகழும் நாத விர்து கூடிக் குழைந்து நிறை பெறவேண்டும் என்பதாம். பெற்றுழி, இருவினை ஒப்பு ஆக்கம் பெறும். இருவினை என்னும் உடலுயிர் என்பன நிறை பெற்று ஒப்பிய இடம் இதுவே என்க. விர்துவுக்கு இனமானது நாதம் அல்லவா? இவை ஒன்றற்கு ஒன்று தொடர்புடையன; அந்நியோந்நிய சம்பந்தமுடையன; இன்றியமையாதன என்க. உலகமே விர்து நாத மயம் என்பது கண்டுகூடு. இது முன்னிலை இலக்கணம். தன்னிலையாகிய சரீரமும் (உடலுயிர்) அன்ன தன்மையதே என்பது சொல்லாமலே அமையும். ஆதலால் தன்னிலை திருந்தினால்—திரிந்தால் முன்

னிலை திருந்தும் திரியும் என்ப. இது வேத வாக்கியம்—வேதமாகிய ஆசான் அருள் வாக்கு. தன்னிலை திரிவான் கைக்கொண்டு ஒழுக வேண்டிய அறத் தாறுகள் யாவை? எனின், பின் வரும் வேத வாக்குக்களை நோக்கி உண்மை கண்டு கொள்ளற் பாலது.

திருமந்திரம்

புறமக மெங்கும் புகுந்தொளிர், விந்து நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை யுரமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட் டிறனெடு வீடளிக்குஞ்செயற் கொண்டே.

(ஷை 7-ம் தந். விந்துற்பனம்—7.)

விந்துவு நாதமு மேவக் கனன்மூல வந்த வனன்மயிர்க் காரேறு மன்னிடச் சித்தனை மாறச் சிவமக மாகவே விந்துவு மாளுமெய்க் காயத்தில் வித்திலே.

விந்துவு நாதமும் விளைய விளைந்தது வந்தவிப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலா மந்தமு மாதியு மாமந்தி ரங்கரும் விந்து வடங்க வீனையுஞ்சி வோகமே.

(ஷை 7ம், தந், விந்து ஜயம்—27, 33.)

இந்து மதத்தை அடைவதற்கு— சிவோகம் கைகடுவதற்கு பேரின் பம் பெறுவதற்கு—விந்து நாதங்கள் ஒன்றுவதே இன்றியமையாச் சாதனம் என்பது இவற்றால் வெள்ளிடையாகின்றது. இதனற்றான் ஆதி நூல் மத நூல் எனப்பட்டது. உலகத்தோற்றத்துக்கு விந்து நாதமே அடிப்படை. இவற்றின் விளைவால் உலகு தோன்றிற்று, உடலுயிர் தோன்றின, பிரவிருத்தி உளதாயிற்று. பாவற்றுக்கும் ஆதியும் அந்தமுமெனத் திகழும் அப்பு தத்துவமாகிய விந்து சரீரத்தில்—பிருதிவி தத்துவத்தில் நிறை கொண்டு அடங்குதலால்— உறைதலால் சிவோகம் தலைப்படும்— வாய்மையான பிரமசரியம் சித்திக்கப் பெற்று நிவிர்த்தி உளதாகும் என்க.

இவ் உண்மையை பின் வரும் பிராணம் அங்கை ஆமலகமென விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

புறநானூறு

“..... தகுதி கேளினி மிகுதியாள நீரின் றமையா யாக்கைக் கேல்லா முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்ட முணவென் படுவது நிலத்தோ நீரே நீரு நிலனும் புணரி யோரீண் டேம்பு முயிரும் படைத்திசி னோரே

(ஷை பா 18, அடி, 17 முதல் 23 வரை.)

[நீரும் நிலனும் என்றதனால் அப்பு தத்துவமாகிய விந்துவும், பிருதிவி தத்துவமாகிய உடம்பும் நிறைகொண்டு கூடிக் குழைய வேண்டுமென்பது பெற்றும்.]

இதனால் மதமே—விந்து மதமே— இந்து மதமே உலகத்துக்கு ஆதியும் அந்தமுமாம் என்பது வெள்ளிடை யாதல் கண்டு கொள்க. இதனற்றான் ஆதிநூல் மதநூல்—மதநூல் எனப் பட்டது. திரோதான மாயை தன்னைக் காட்டாமல் இருப்பதற்கு—தன்னைப் பிறர் அறியாமல் இருப்பதற்கு மறைந் திருக்கின்றான்; நிறை முறை அறியாத உலகமாக்களுக்கு நிறை முறை இல்லாக் காமத்தை ஊட்டி அவர்களை அழிக் கின்றான். நிறை முறை தழுவி ஒழுகும் மதாநுசாரிகட்குத் தன்னைக் காட்டி “என் அருமை மைந்தன் நீ” என்பன்; “அமுதம் உண்ண வா வா” என்று கூவி கட்டி அணைத்திடுவன். இதனால் எடகத்து எழுதாமறை இந்து மதம் என்னும் மதன் ஆகம நூல்— மதனாகமம் என்பது நன்கு பெறப் பட்டும். உலகிற்கு ஆதி இதுவே. இத னின்றும் பிரிந்தனவே த்வைதம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம் என அறிதற்பாற்று. நூல் என்றால் என்னை? அது தான் ஒழுங்கு—கோடு—வரை—ஏறணி என்று கூறப்படும். நிறை முறையோடு கூடிய அகப் பயில்வு (அகத்திணை) புறப் பயில்வு (புறத்திணை) களால் படியேற்றம்பெறு

தலே எழுதா மறையைக் கண்டு நித் தியத்துவம் அடைதற்கு ஏற்ற சாதன மாகும்; இருவினை ஒப்பு மல பரி பாகம் வாய்ந்து சத்திபாதம் அமையப்பெற்று ஞானசத்தி வடிவாய் அருளாய் வெளி யாய் உலகு கண்டிட மறைதற்கு இன்றியமையாச் சாதனமாகும். இரு வினை ஒப்பு மலபரிபாகம் சத்தி நிபா தம் என்பன அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்.

உண்மை இன்னது என அறியும் ஆற்றல் இல்லாத பலர் தங்களை மேதா விகளென்று நினைந்தோ வேறு எக் காரணத்தாலோ “இந்து மதத்திற்கு ஆபத்து வந்து விட்டது! இனிவாளா கிடத்தல் முடியாது! இந்து மதத்தை காப்பாற்ற வேண்டும்! சேரவாரும் ஜகத்திரே!” என்று உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் போல தங்கள் அறியாமை மேலீட்டினால் அலறிக் கூவு கின்றனர், ஒலமிடுகின்றனர். இது பாவம்! பாவம்!! இவர்கள் நிலைமை மிகப் பரிதாபகரமானது என்பது மிகையன்று.

இயற்கை நெறியானதும் அகில சீவ வர்க்கங்களாகிய தாவர சங்கமங்களுக் கின்றியுமையாததுமான “அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்” என்னும் இம் முன்று அசைவுகளாகிய நிகழ்ச்சி களையே அடிப்படையான அதுட்டா னங்களாகக் கொண்டு அவ் அதுட்டா னங்களை ஆசான் அருளால் நிறை முறையாகப் பஞ்சீகரிப்பதனால் நிறை பெற்று உய்தி யடைவதே முறை என்பது உம், இதுவே வேதா கமபுராண இதிகாசங்களால் திரோபவ மாகப் பல்லாற்றினும் வலியுறுத்தப்படும் அறத்தாய் என்பது உம், இது தான் இந்து மதமும் அதன் கோள்கைகளும் என்பது உம், இதை விடுத்து வேறு தடத்தால் உண்மை முத்தி அடைய முடியாதென்பது உமவெள்ளிடையே போன்ற உண்மை யாதலால், இத் துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்துமதம் அழிக்கப்படுதல்—இறந்து படுதல் என்று கூறுவார் உளரேல், அவர்

கூற்றை ஏற்பார் உளரோ? என்பது கடா. அறிஞர் இதனை நன்காராய்ந்து உண்மை கடைப்பிடிப்பாராக.

இது காறும் கூறியவைகளால் சகல சீவராசிகட்கும் உரிய சத்திய நெறியே இந்து மதம் என்பதும், அதுவே சைவ நன்னெறியுமாம் என்பதும், மெய்யடியா ரெல்லாம் இந்து மதத் தவரே என்பதும், அகப்பொருள் கோவை என்பனவும் இருக்குமுதலிய வேதங்களும் நுதலிய பொருளும் அதுவே என்பதும் ஒருவாறு உணரப்படும்.

சபம்.

வித்தகம் வருட சந்தா விவரம்

முன் பணம்

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ரூ. 3-0-0
மலாயா, சிங்கப்பூர் } ரூ. 4-0-0
சைகோன்

வித்தக நிலையம்,
புதுச்சேரி.

திருவாசக உண்மை.

தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகப் பத்திரிகை
பேராசிரியர்) அவர்களால்
எழுதப்பட்டது

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்
கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்
யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும்,
மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும்
தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய
திருவாசகத்தின்

உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு
விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்
பட்டது.

வேண்டுவோர் 2¾ அணா தபால்
முத்திரை அனுப்பி பெற்றுக் கொள்
ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

வித்தக மதிப்புரை.

யாழ்ப்பாணம்

கரவேட்டித் தபால் ஆபீசுத்தலைவரும்
(Post-Master), தமிழ்ப்பண்டிதரும்

கோடிகாமவாசருமாகிய

ஸ்ரீமான் அ. வினாசித்தம்பி

அவர்கள் வழங்கியது

தங்கள் பத்திரிகை வாரந்தோறும்
வரப்பெறுகிறேன். சாஸ்திர ஆராய்ச்
சித்துறையில் இது காறும் மறை
பொருளா யிருந்தவற்றை யாவரும்
எளிதிலுணரும்படி, பரோபகார
மாய்ச் செந்தமிழில் ஞானக் களஞ்சிய
மெனத், தத்துவார்த்தத்துடன்
“வித்தக” வாயிலாய் வெளிக்கொண்டு
வந்த தங்கள் அருந்தொண்டைத்
தமிழூலகம் என்றுமறக்கற்பாற்றன்று.

சொற், பொருளின் பங்களோடு
விஷயங்களை வேண்டுமி விரித்தும்,
தொகுத்தும் எழுதப் பெறுகின்ற
தங்கள் ஒப்புயர்வற்ற உரைநடை, செந்
தமிழ் நேயர்கட்கு ஒரு பெரு விருந்
தாயிருக்கிறது. இதனை உலகோர்
நெடிதின் புறுவான், அறிவிலும்,
ஆற்றல் சால் புலமையிலுமிக்கு விளங்
கும் பெரியாராகிய தங்களை நீடு வாழ்
விக்க நிமலனைப் பரவுதும்.

இங்ஙன்,

அ. வினாசித்தம்பி.

குறிப்பு:—எமது “வித்தகத்து”
வெளிவந்த கட்டுரைகளை ஆவலோடும்
படித்துணர்ந்து தமது தூய உள்ளத்து
எழுந்த ஆராமை மிகுதியால் உண்
மையை உரைத்து அதன் ஆசிரியரை
யும் வாழ்த்திய அறிவான் மிக்க இப்
பெரியாருக்கு எமது மனமார்ந்த
வணக்கம் உரிமையாகற்பால
தேயாம்.

[ப-ர்.]

“வித்தகம்”

பழைய பிரதிகளின்
கிரயம்

1-வது நெம்பர் தனிப்பிரதி
விலை அணா 4.

2-வது ,, ,, ,, 4.

3-வது முதல் 20-வது வரை
யில் பிரதி ஒன்றுக்கு

விலை அணா 2.

வேண்டுவோர் தபால் முத்
திரை அனுப்பி பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

வித்தகம் ஆபீஸ்.

புதுவை.

சுத்தசாதகம்

துறவின் நன்மையையும், தேகம்
கித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்
பதன் நன்மையையும், சாதன சதுஷ்
டயத்தின் நன்மையையும், மகாவாச்
கியத்தின் பொருளையும், சொரூபானு
பவத்தின் நன்மையையும், வேதாக
மங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபா
டின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவ
ஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமா
யுள்ளவைகளின் நன்மையையும்,
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்
பமாக விளக்கியுள்ள இந்நூல் துக்க
நிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தி
யிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவருக்
கும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்
டற்பாலதா மென்பது குன்றின்
மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் அணா 0-2-9
தபால் முத்திரை அனுப்பி
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை, (F. India)